

REDACȚIA

Arad, Deak Ferenc-utca nr. 20.

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
 pe un an . . . 20 cor.
 pe 1/2 an . . . 10 „
 pe 1/4 an . . . 5 „
 pe o lună . . . 2 „
 Zil de Duminică pe an
 4 coroane.

Pentru România și străinătate
 pe an 40 franci.

Manuscrisurile nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deak Ferenc-utca nr. 20

INSERTIUNILE:

de un șir armoni: prima
 dată 14 bani; a doua oară
 12 bani; a treia oară 8 b.
 de fiecare publicație

Atât abonamentele, cât și
 inserțiunile sunt a se plăti
 înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 502

Scrieri nefrancate nu se primesc

TRIBUNA POPORULUI

Chestia Ovreilor.

(R.) Cine a urmărit cu atențiune cele publicate în presă despre mișcarea Ovreilor, s'a putut convinge pe o parte despre admirabila lor organizare, ear pe de altă parte despre solidaritatea de rasă a lor.

Intăiu ei fac — *anchetă*. Trimit pe câte un Bernard Lazare să studieze la fața locului, cum s'a întâmplat în România; acesta după ce s'a plimbat și a benchetuit cu frații săi „oprimați”, dă alarmă în presă ear în urmă vine alt agent, de regulă câte un socialist, care interpelează în vre-un parlament, și eată, sgomotul se pornește și e pregătit terenul pentru a face fel și fel de calamități țării care nu vrea să desmierde pe Ovrei.

Se scriu cele mai grosolane nedevăruri despre prigonirile la cari ar fi supuși Ovreii din statul respectiv... Barbarie, ororile evului mediu, — eată cuvintele ce sunt puse în circulațiune și campania se termină cerându-se intervenția Europei.

Ba, după cum știm, chiar guvernul Statelor-Unite s'a simțit mai lunile trecute să ajute chestia și în chip oficios să solicite intervenția Europei în fața „oprimaților”, cărora de altfel nu prea este dispus a le deschide granițele sale... Și ce campanie mișcabilă nu s'a pornit atunci în contra României, țintindu-se, în prima linie, să-i sgdue *creditul* în străinătate, să provoace *scăderea* rentelor române, pe cari tot Ovreii li-ar fi cumpărat ca după aceea să le vândă cu preț anaf mare.

Afacerile bănești, — eată ce au urmărit în prima linie inițiatorii mișcării în favorul Ovreilor „oprimați”. Știu loar bine și Ovreii din celelalte state ale Europei că „frații lor din România le merge nu se poate mai bine, că nimeni nu-i prigonește ci dacă sunt siliți să emigreze, este din cauză că pentru o țeară așa mică prea s'au îngrămădit acolo mulți Ovrei, așa că au ajuns să se concureze strașnic între dênși.

În magistralul discurs ce a ținut în consiliul comunei București, d. Ioan Bibicescu, acest Român verde și om uminat, a arătat cu cifre și alte dovezi cum toate acușările ovricești la adresa României sunt absolut fără temei. Dacă așa de barbare ar fi legile și administrația țării față de străini, desigur n'ar emigra în România anual de zece ori mai mulți Unguri, Nemți, Bulgari, Sârbi etc. decât face suma Ovreilor emigrați chiar în anul când Alianța Israelită a fost mai generoasă față de Ovreii dispuși să facă frumoase călătorii prin lume.

Vorba e numai că alți străini se duc în România pentru a trăi muncind, pe când poporul ales al lui Moise ar dori să trăiească ușor din munca altora.

Cât privește măsurile de apărare a țărânilor, prin legi cari opresc, la sate, vânzarea imobilelor, earășî nu se poate zice că este o măsură jignitoare Ovreilor numai, ci legea aceasta se aplică față de ori cine, căci afară de țărânul român băștinaș, încolo nimeni

nu poate avea în România proprietate rurală. Tot așa, cetățenia română nu se acordă nici chiar Românilor decât printr'un vot al corpurilor legiuitoare... De ce s'ar face excepție cu Ovreii și de ce s'ar încetățeni ei în masă, după cum ar dori Alianța Israelită?...

Din contră, tocmai măsurile înțelepte ale legislativei române sunt garanția că în România chestia ovricească se va rezolva pe cale firească, așa zicând, fără mari zguduiri.

Pe când ce vedem în Ungaria?

Vedem că dinspre Galiția potopul Cazacilor se revarsă asupra țării în așa măsură, că sunt îngrijiți chiar cei mai neaoși maghiari. Și pe unde trece acest potop, pustiu și mizerie lasă în urma sa. Așa, că însuși „liberalul” guvern maghiar a fost silit să ea măsuri excepționale, dacă nu în contra Cazarilor, apoi cel puțin pentru apărarea populațiunii creștine, mai ales ruteană, bântuită de paga ovricească.

Scurt: pe când în regatul român Alianța Israelită zădarnic a încercat să sgândăre chestia ovricească, presintându-o în proporții mari, în Ungaria buba se coace și ori vor ori nu vor frunțașii politici maghiari să se ocupe de rezolvarea ei, va veni vremea când imperios li-se va cere acest lucru. Și cu cât vor lăsa să treacă vremea fără s-o abordeze, cu atât se vor găsi la urmă în fața unei probleme mai greu de rezolvat. Pentru-că vor avea atunci să mediteze nu numai asupra părții economice a chestiei, ci și asupra părții politice, care se complică în măsură ce în statul Ungar Ovreilor li-se dă tot mai multă influință în vieța publică.

Proiectele militare. Câți-va articoli de ai nostri, în cari se făcea vorbă așa pe tangentele de proiectele militare, au avut nefericirea să fie rău înțeleși de o parte a cetitorilor nostri. Esența acestor articoli se reasumă în propoziția finală din articolul nostru de ieri „Ungurii și Austria”. Propoziția asta sună așa: „Cu Kossuthistii nu putem face cauză comună”. Atât și nu mai mult. Nu facem cauză comună cu Kossuthistii. Asta însă nu are aceea însemnatate, că noi suntem însuși înțepți pentru proiectele militare. Adevărul e tocmai contrarul. Intrucât ar atârna dela noi, nu am permite să se impună poporului nostru nouă greutăți, fie în sânge, fie în bani, căci nici pe cele existente nu le mai poate suporta. Suntem în această privință perfect de acord cu deputatul Veselovski, reprezentantul autorizat al poporului slovac. Nu ne trebuie proiectele militare. Dacă deputații maghiari le vor vota în schimb pentru concesii naționale din partea dinastiei, am fi nemângâiași. Și pentru-că se impun nouă greutăți poporului, și pentru-că nouă concesii naționale Maghiarilor ar contribui și mai mult la slăbirea monarhiei și a dinastiei. Pe poporul maghiar dela această distrugere a puterii monarhiei noi nu îl putem împedeca, eară dinastiei nu-i putem ajuta, de oare-ce a abandonat ajutorul nostru. Noi ne vedem mai departe de nevoile noastre.

Apponyi — abzice. Marele ziar vienez „Die Zeit” publică în numărul său de paști un interesant articol sub titlul Széll și Apponyi. Pornind dela impre-

jurarea, că Apponyi a fost atăcat din multe părți din motivul că a primit deputățiile provinciale, — dă un interviu ce l'a avut un redactor al ziarului cu contele Apponyi.

„Nimic nu mă atinge într'atât ca aceste atacuri perfide și clandestine, a zis între altele Apponyi. De s'ar găsi cineva, pe care eu îl țin de competent, care să mi declare că am lucrat încorect, momentan mi-aș da dimisia dintr'un post, la care nici odată n'am rivnit, și care — mai ales între împrejurările actuale — pricinuieste mai multe neplăceri, decât satisfacții”.

Dela contele Apponyi, — continuă apoi redactorul, — azi se cer noui jertfe: să rămână la postul său și în vremea eventualei stări de ex-lex. Apponyi de altminteri are gând să ia parte la desbaterele de indemnitate, și de oare ce președintele nu poate conduce pe mai departe de baterie un proiect de lege, în meritul căruia și el a luat odată cuvântul, e mai mult decât probabil, că desbaterele legii de indemnitate nu le va conduce el. Astfel stând lucrurile, nu e cu neputință, că va renunța definitiv la postul de președinte, de care post și așa de mult i s'a urit.

Situația. Sub decursul sărbătorilor Paștilor în Budapesta cu toate că situația politică este foarte critică, a domnit absolut liniște. Cluburile opoziției au fost toate desertate, și în clubul liberal abia câte unu doi dintre deputați s'a ivit; ministru nici unu. În chipul acesta informație pozitivă n'a prea ajuns în circulație cu privire la situația guvernului. Ministrul președinte Széll pe astăzi este așteptat în Budapesta. În cercurile politice s'așteaptă cu multă interesare conferința de Mercuri a partidului independentist. Se fac diferite combinațiuni. Cea mai probabilă însă este cea că atât guvernul cât și opoziția se va pune tot pe poziția de înainte de vacanță.

Soboare socialiste.

Partidul social-democrat din Ungaria divizat în două fracțiuni: „internațională” și „noi organizații” au ținut în două părți ale țării în sărbătorile Paștilor catolice, congrese, internaționale: în Budapesta, noi organizații: în Salonta-mare.

Ambele sunt proiectate pe mai multe zile.

De astă-dată congresele acestea presintă un deosebit interes pentru noi Români, pentru-că abstrăgând dela alaiul cu care au fost arangiate și prin care s'au impus în opinia generală, de data asta iau și Români — zierele ungurești au deosebită satisfacție — parte activă și îi vedem la aceste soboare înjurând pe preoții români, pe conducătorii români cari n'au știut alta decât să-i ațite la ură în contra ungurilor, îi vedem — lucru curios — declarându-se în fine de patrioți și maghiari buni, în conformitate cu percepțele socialismului unguresc.

Matadorii români au fost: în Budapesta descreeratul Petru Ponta cunoscutul păpuțar din Arad, și un țărân din Barașcu: Todor Murg. Rătăcitul acesta din urmă a ținut și el o vorbire căutând se explice rostul socialismului între Români. Ponta și badea Murg, — Marx-e și Lassale-i Român.

Hotărîrea mai principală a congresului a fost primirea proiectului de nouă organizare de partid cu 88 voturi contra 70 prin care s'a decis a organiza comitete de agitație în fie care comitat care comitete vor sta în legătură prin comitete districtuale cu centrul partidului. Au enunțat tot odată, că membru în partid numai acela poate fi, care primește întreg programul socialist. Inovație importantă înseamnă hotărîrea, că fie-care membru al partidului, va plăti lunar 4 fil. contribuție de membru pentru acoperirea materială a scopurilor partidului. La discutarea situației economice comitetul au presintat proiect de conclus cu privire la vămile protecționiste. Socot de lipsă înființarea teritorului vamal independent.

DELA ACADEMIA ROMÂNĂ.

Luni, la orele 2 d. a., Academia Română a ținut ședința publică, sub președinția dlui P. S. Arelian.

Au luat parte următorii d ni membri: Dim. Sturdza, Dr. Felix, Dr. Babeș, Quintescu, P. Vulcan, Marian, general Argintoiu, Bogdan, Olănescu-Ascanio, Naum, Sp. Haret, Bianu, Dr. Istrati, Marienescu, Gr. Ștefănescu, Saligny, Grecescu, Erbicăeanu, I. Kalinderu, Jak Negruzzi, Mrazec, Poni, A. D. Xenopol, Lahovary, etc.

La ordinea zilei a fost discursul de recepție al dlui Dr. Stefan Hepites, directorul institutului meteorologic.

După-ce făcu o scurtă introducere, dl Dr. Hepites intră în fondul discursului său vorbind despre aer, și făcând un detaliat istoric al meteorologiei, din vechea antichitate până în prezent.

Astronomia e veche, a zis d-sa, dar doctrina e recentă. Arată rolul ce se atribuie și azi masivelor păduroase pentru meteorologie, cu toate că lucrul nu e demonstrat, zicând că meteorologia are drept basă observațiunile.

În a doua parte a conferinței, dl Dr. Hepites se ocupă de ascensiunile aeronautice, arătând marele folos pe care îl aduc meteorologiei. Face istoricul ascensiunilor și al rezultatelor meteorologice obținute prin ajutorul baloanelor, și arată influența solului asupra curenților aerieni.

Se ocupă și de zmeu, porumbelul sburător, — cum a fost numit de acela care l'a descoperit întâiu, — zicând că fizica s'a servit mult de această jucărie de copii, care atrăgea focul de nour.

Invățatul german Haiman a ridicat prin ajutorul acestor zmeuri, la 5600 m. înălțime, aparate meteorologice cu cari a făcut descoperiri importante.

Prin ajutorul baloanelor și zmeurilor, se vor descoperi marile legi meteorologice.

În partea din urmă, dl Dr. Hepites făcu o expunere a importanței pe care o care meteorologia, putând prevesti prin ajutorul telegrafiei, toate variațiunile atmosferice.

D-sa și exprimă încrederea în netăgăduitul viitor al științei meteorologice.

După o suspendare de 10 m. a ședinței se acordă cuvântul dlui Dr. Hepites, arătând lucrările sale cunoscute care sunt aplaudate nu numai de oamenii de știință dela noi, dar și de cei din străinătate.

Aminti și de D-rul C. Hepites, ilustrul profesor, zicând că fiul său, dl Dr.

Ștefan Hepites, face onoare Academiei ca și întregii țări.

Descriind activitatea d-lui dr. Ștefan Hepites, de când a părăsit ingineria pentru a se devota dezvoltării meteorologiei în România, și până când Câmpinean, fost ministru de domenii, i-a încredințat conducerea stațiunii meteorologice din București, o numi foarte productivă.

D-sa felicită pe d. dr. Șt. Hepites de receptiunea sa ca membru al Academiei române.

Sediința se ridică la orele 4 d. a.

Catedrala din Sibiu.

— 31 Martie v.

(ab). S'a desprăvărat. Cer senin, voie bună, dorul virgine, viață în expansiune pretutindenea.

În strada Macelarilor din Sibiu e robotălea febrilă. Zidarii dulgheri, pietrarul muncitor, în valmașeală zorita. Căle grele, în lungi șiraguri, varșă neconținut material: cărămidă, lemne, piatră, fier.

Noul Sion românesc ortodox crește și să înalță către Dumnezeu.

Și, Doamne, stând așa, și privind, în contemplație pioasă, sfânta plasmuire ce ne se desfășură echer, — câte gânduri, câte dorințe duloase, câte suspinuri de mahnire pentru trecut, câte ahuri de decepție și îngrijare pentru viitor, își încetușează inima, își frământă creierii, își învăpăiază ființa.

De ce, Doamne, supliciu amaricel întârzieri — și de ce . . . nesocotita grabă în intruparea unei idei de importanță reverberată în adâncul timpului trecut, și în de partate veacuri viitoare?

De ce oare osîndiți am fost noi, centrul unei mari mitropolii, să rămănem și aci în coada străinilor, și chiar a sătulețelor noastre? Și de ce, de altă parte puțină nu avem nici astăzi, a mălța un așezământ mai falnic, mai vrednic de noi, de cel mai vechiu popor din patrie; mai vrednic de a noastră mândră și cea mai veche biserică din țeara asta?..

Uzitorii acestei făpturi răspundere uriașe au luat asupra lor față de biserică vie, față de neam, față de străini, și mai virtuos față de posteritate, pentru care se zidește.

Fără îndoială e un monument, care multe sute de ani are să vestească lumii ce a știut și ce a putut românul ortodox din Ungaria și Transilvania în pragul veacului al douăzecilea.

Căutați în largă lume, și măsura culturii neamurilor în mărețele lor monumente e hotărâtă pentru vremile nesfârșite ale istoriei.

Plăsmuitorii idealului nostru avutau oare adine șapata conștiință a acestei răsăderi? Trăsni-au ei bine seama ce va să însemne un mare așezământ istoric, un sfânt depositar de dragoste națională și

bisericească, de progres, de cumințenie, de ambiție nobilă, de putere de viață românească, per saecula saeculorum? Simțitau în duhul lor scântea îndestulătoare înțelepciunii și prevederii, pentru a da, unei chestii de înțelepciunii și prevederii, pentru a da, unei chestii de atâta greutate și împodobită cu atâtea iluzii, o soluție inspirată și croită oarecum pe clișagul culturii viitorului pentru care se săvârșește?

Catedrala din Sibiu, în fașile ei, promite oare a fi mult visatul simbol falnic de mândrie ortodoxă-națională?

Durere nu promite. Căci nu poate promite în condițiile date. Nu putem privi la înființarea acestei opere decât cu duioșie, cu scrupul și îngrijiri în sufletul nostru.

Înainte de toate, avem motive, întemeiate pe tristă experiență, de a nu ne prea bizui, peste tot, în doxa noastră economic-financiară.

E nespus de regretabil că iscusința românească ortodoxă în treburile de combinație și pătrundere practică, e formidabil de neajutorată.

Cântărim cu anii, căci așa e bine, greutatea unei idei sau a unei reforme. O învârtim, o frământăm, dar când e să o învesmăntăm în fința reală, o mai sucim nițel și ear o lăsam să doarmă. Discutăm, chibzuim, amănăm, și tândălirea noastră „conservatism” înțelept o botezăm. Ne codim la jertfe, pentru ca să facem economie. Și fiind-că curaj n'avem de concepții mari, cărpim, dregem.

Începem cu imense dibuiri de precauție, — și pe urmă cu atât mai boacă plescăm cu băta în baltă.

Avem probe flagrante de pricopseală economică sibiană.

Acolo e nouă șandramă din dosul edificiului vechiu seminarial.

S'a risipit vorbă într-o duzină și jumătate de sinoade: să se facă, să nu se facă seminar nou? Pe urmă s'a decis să nu se facă, ci să se ridice o aripă de cărpă pe spinarea Cănelui și pe spinarea a vr'o 25 mil de zioți. Și, cu timpul, prin adoptări, prin reparări, din cele 25 de mil s'au făcut poate de trei ori atâta. Ear astăzi — când congrua și alte considerații ademenitoare minunt fac în privința afluenței doritorilor de preoție, și când urcarea cursului pedagogic la 4 ani e numai chestie de timp — astăzi zic când ne întrebăm de folosul ostentiv și jertfelor noastre intelectuale și materiale înmormântate în groapa de pe Spinarea Cănelui, nu ne pu tem da alt răspuns, decât că, ridicatam înterelor seminarului un adăpost de zăi pe mâne, ear scurțimil noastre de vederi, ignoranței și spiritului practic îngust și retrograd, un monument splendid grăitor, ca să nu zic mai mult.

Și Domnul păziască-ne, să nu ne tânguim, la timpul său, în chip și mai ieremia dic pe zidurile alcătuirii ce se înfiripează acum în strada Macelarilor.

Dar să grăiască însuși faptul.

În timpuri vechi de restriște, în vremi vilturoase și sbuciumate, ca și în zilele vieții mai pacnice, plămădită prin Șaguna,

în orașe ca și în căminele noastre rurale, preocupare firească și de căpetenie, isvoită din simțul adânc înțepent al religiosității populului. A fost și va fi totdeauna ridicarea și împodobirea caselor lui Dumnezeu.

Și dacă noi, capitala ortodoxiei, în stăruință anachronistică dănuim și astăzi, vina nu o poartă decât cel treizec de ani din urmă, sburați peste noi în o tristă sterpitudine, în care o idee vrednică de cele ale lui Șaguna, n'a răssrit pe firamentul vieții noastre bisericești.

Gândul catedralei, zămislit în mintea și nepilduita sollicitudine a lui Șaguna, ocrotit-am cu sfîștenie, ca pe un mândru ideal în sufletul nostru, dar fondul catedralei bizuit-am până acum în momentul decisiv, aproape numai în grija propriilor sale fecundități. Așa că astăzi departe suntem de a avea capitalul trebaitor pentru o biserică care să o putem numi catedrală.

Și, cu toate astea, n'am putut aștepta mai mult.

Au venit la cărma bisericii oameni cu ambiții, și ideea s'a pus de nou, cu tot adusul, în fermentație.

În o mulțime de sinoade bisericești s'a desbătut, s'a luptat pe o parte și pe alta lucrul, și pe urmă, la stăruința ambiției, găsitus'a că e sosit timpul pentru intruparea inaripatelor noastre dorințe.

Ma! multă bătaie de cap ni-a căsunat locul de zidire. S'a cheluit imensă vorbă pe tema asta în sinoadele noastre, până ce isbit-am în sfârșit a rămăne și aci consecvenți cunoscutel noastre înțelepciunii de oameni practici.

Am aflat adevă, că împărăginitel noastre grădini din strada Schew's, unde se găsește și reședința de vară a mitropolitului, bune vor fi și în viitor pentru hăbăciugă și polomidă, ear în strada Macelarilor, cuminte va fi să cumpărăm și să dărmăm vre-o 7—8 edificii, în valoare de vre-o 40—50 de mil, și pe teritoriul rămas liber să implantăm, aci în inima orașului, o catedrală ortodoxă refînă și imposantă. Și mai știți, poate la timpul său, tot cu acest chip să procedem și la ridicarea eventualei noi seminar și nouă reședință..

În definitiv, cu inima în dinți, și având la îndemână cele două sute de mil de arginți, adunați cu trudă cu amar într'un efort de veac, am dat veste în lume despre intențiile noastre mult chibzuite și mult dospite.

Și am ales apoi din câte-va scel de planuri, intrate la concurs, unul, alcătuit de doi arhiteți unguri din Pesta, care pe urmă nu ne-a mulțumit.

Suntem oameni cu gusturi rafinate, mai mult sau mai puțin normative, dar cu ambiții de competență arhitectonică în tot cazul bine pronunțate. Și așa, ne-am așternut pe modificarea planului. L'am despicat în elemente, l'am cioplit, l'am cărpit, unul ic, altul coala; l'am dres în sfârșit, cu multă trudă și multă cheltuielă, așa fel ca să nu-l mai găsim croială originală ce nu ne convenie.

Și ne-am suflecat apoi la muncă. Și astăzi, lacășul lui Dumnezeu înălțat și trupul roșu-galben până în brui, ear în vara anulului viitor, cu ajutorul celui de sus, stră-

lucivor arcurile cupolei în atmosfera străbătută de rugile fierbinți ale cucernicilor credincioși.

Într'aceea, pe de altă lăture, s'a pornit aparatul adunării de mijloace — en gros. Exemplul premergător al mitropolitului, poate mai puțin decât alte părghii și împrejurări, a contribuit la subscrierile considerabile ce le găsim zilnic publicate în foaia arhiepiscopiei.

Fără îndoială, merit e, și — dacă se încununază cu succese și se illustrează cu pildă elocventă — binecuvântat și fericit merit e, de a ști stringe banii publici și ridicata, de a ști, într'o pornire îndrăznească, să înălțăm, fără murmur, simțul de caritate, ba chiar de munificență menită pentru pomelnice, al publicului, în căsuși atât de neobicinuite.

Dea Dumnezeu numai, ca rîvna noastră atât de sugestiv grăitoare pe hărtia „telegrafului”, să se prefacă, până la ultima cifră, în dobândă aievea sunătoare..

Cam în acest chip a evoluat chestiunea catedralei noastre până în ziua de astăzi.

E învederat, că avîntate nădejdi nu ne este îngăduit să legăm de opera ce se construiește. Și nu știu dacă ambiția de a nu întreprinde, în situația mijloacelor materiale de astăzi, această zidire, nu era mai nobilă decât aceea de a săvîrși o lucrare, „opus operatum”, merit numai a ne frânge idealul plasmuit și păstrat cu atâta sfîștenie în inima noastră, merit a ne îngropa mândrele noastre iluzii și aspirații, pentru multe secole înainte.

Noi am visat un edificiu care să impună, ca stil arhitectonic, ca dimensi, ca ornamentică, ca monumentalitate.

Clădirea asta, ridicată cu o sută cincizeci de mil, nu va fi decât o biserică simplă și modestă, care, incontestabil, va mulțumi trebănițele de astăzi ale credincioșilor, dar un moment megnilocvent pentru timpul viitor, față de care să se poată admite măcar comparația altor catedrale străine, nu va fi.

Și aci de giaba lui impuiază urechile vecinilor căntec, că săraci suntem, necaj și suntem, și paradă și salitur! Într'aceea nu ni este permis să facem..

Ei bine, săraci suntem. Dar tocmai de aceea, și tocmai fiind-că minimalul capital disponibil nu ne ajunge pentru o biserică deamă de o mitropolie ca a noastră, de ce nu ni-am mai înfrănat strămta ambiție pentru o ambie mai înaltă? De ce n'am mai așteptat, cum așteptam atâta noian de vreme?

În 10—15 ani capitalul fructifer se îndoia, și lângă dăruirile publice adunate cu stăruință din vreme din urmă, înjghebam o sumulță mai îndestulătoare pentru realizarea gândurilor noastre, și mai adecvată referințelor și progresului lumii, care astăzi, durere nu ne sînchisește.

Căci vedem că, dacă voință este, nu suntem noi tocmai săraci. Din potrivă. Precum mărturisește organul arhiepiscopiei, știm chibzui chiar modaliități radicale de agoniseală caritativă.

Mărturisirile scriitorilor.

Revista franceză „Les Annales” a adresat următoarele trei întrebări scriitorilor mari din Franța:

1) Dintre toate operele d-tale care-ți place mai mult, care ai scris-o cu mai multă dragoste, în care ți-ai realizat sau te-ai apropiat mai mult de idealul d-tale.

2) Amintita operă pentru ce-o prețuești mai mult și pentru ce-ți mai place decât celelalte?

3) În opera zisă care parte o ții mai reușită după estetica d-tale?

Dintre răspunsurile scriitorilor reproducem pe următoarele, cari sunt mărturisirile genilor celor mai mari ai Franței contemporane:

Ernest Legouve.

„Mă însuflețesc și azi de sfânta poezie ca și când eram june de 20 ani. Alt-cum în zilele adâncilor mele bătrânețe — Legouvé a fost de 99 ani, — a murit numai la începutul lunii Martie — am o plăcere copilărească să coreg după ideile mele desnodământul celor mai senzaționale piese teatrale de azi. Am prelucrat și actul din urmă din piesa d-tale — înțelege pe Alfred Capus, care-l in-

tervievase — „Châtelaine”. Dacă nu mai pot scrie piesă nouă așa imi re'noiesc primul amor.”

Sunt pline de duioșie șirele puse de dînsul pe hărtie cu câte-va zile înainte de moarte:

„În etatea mea viața e, cași când avem încă locuință, dar contractul expiră azi-măne.

Sunt, ca omul care așteaptă oaspeți, și de câte-ori sună clopoțelul strigă „Iată-l!”

„Și eu, de câte-ori mă cuprind dispoziție mai rea, zic „Doară asta e ea!” — Ea? Înțelegeți de cine vorbesc. Acest cuget nici că e așa de năplăcut, precum credeți. Adese-ori influințează așa de plăcut sufletul omului. Tot, ce în viață e bagatel, meșteșugit și amarnic, dispare înaintea acestei perspective. Numai lucrurile mari și durabile ne pot sta în față. Nici nu e așa rău, că omul e încunjurat de câte o primejdie.”

„Despre lucrările mele nu-mi place să vorbesc, le iubesc pe toate, precum trebuie să-și iubească un tată pe toți fiii.”

Gaston Boissier.

„Așa aud, că dintre operele mele cea mai răspândită e „Cicero et ses amis”. (Cicero și amicii săi). Nu mă simt in-

dreptățit a mă pronunța despre valoarea operelor mele, și mărturisirile mele nu cred să intereseze publicul mare. Mi-ar plăcea să știu, ce ține publicul despre scrierile mele și care îi mai place, dar pentru cetitor e indiferent care este părerea mea despre scrierile mele.”

Sully Prudhomme.

Prudhomme e astăzi principele tuturor liricilor francezi. Într'una își netezește poeziile din tizerete, și ce a eșit de sub mână lui ca formă e o perfecție deplină. Mărturisirea lui despre lucrările sale e următoarea:

„Nu știu, care e cel mai bun volum al meu de poezii, scriu dictând cu mâinile la spate.

Dintre operele mele imi plac „Epreuves” și „Vaines Tendresses”. În volumul „Solitude” încă se află câte-va poezii, cari imi plac chiar ca și descitatul „Vase érise”. Cu avînt mai spontan am scris poate poezia-mi mai mare „Le bonheur” și cu cea mai mare grije am lucrat la părțile filosofice din aceasta.

Jules Lemaitre.

Lemaitre este unul dintre criticii cei mai plini de spirit și mai ager. La întrebările revistei „Annales” a răspuns prin șirele următoare: Întrebările D-voastre m'au adus în confuzie, eu sunt sigur, că re-punzând la dînsule, că nu voi deveni ridicul. Dar în sfârșit nu sunt eu singurul, care o fac asta, și din prietenie v-o și fac. Apoi nu ascund slăbiciunea și v-o spun, că mai mult imi plac dintre scrierile mele „Le mariage blanc” și „L'aimé”. Cătră aceste simt cea mai mare atragere. Dintre novelele mele imi mai plac „Serenus, Myrrha, Charite”. Dar s'ar înșela eestitorii d-voastre, când ar crede, că celelalte n'ajung o ceapă degerată.

Ferdinand Brunetiere.

Brunetiere este redactorul revistei celei mai cu autoritate din lume, al revistei „Revue des deux Mondes”. Scriitorii și mai ales vrăjmașii bisericii se tem de dînsul. Nu vrea să se pronunțe asupra operelor sale căci zice, dacă un scriitor își prețuește mai mult o operă decât celelalte publicul zice, că acea e cea mai slabă.

Paul Bourget.

La întrebările revistei marele romanțier francez răspunde cu următoarele: Sincer și fără modestie falsă vă spun, că lucrările mele nici odată nu m'au îndestulit, și dintre operele mele tot deauna cea imi place, despre

Slavă Domnului, în punctul ăsta pare că am fi ajuns de astă-dată la mîntea românilor cea de pe urmă.

De ce nu s'a făcut mai de mult cîteva asta? De ce nu ne-am străduit mai degrabă a ne vîrta înima și obolul celor două milioane de români ortodocși din mitropolie? De ce până acum numai vorbă de ocară și jăluire a țipat gura noastră pe socoteala dănciei românești, iar fondurile noastre lăsatule-am să prospereze în voia întâmplării și a norocului?..

Dar să încheie. În stadiul actual al chestiei ce ne preocupă, pare că e în deșert a risipi multă vorbă în felul acesta. Faptele pornite în calea lor, spre bine sau spre rău, nu se mai pot altera.

Rămâne ca posteritatea să ne judece. Ce va binecuvînta oare țărîna? Și străinul din apropiere, sau călătorul din depărtare scapa-vor măcar o vorbă de recunoștință pentru silințele noastre, sau trece-vor pe lângă catedra noastră cu simbetul de compătimitate pentru acest ne-am oropșit de Dumnezeu sau ortodox?..

TEATRU.

Repertoriu săptămînal:

Mercuri: *Un roman din Paris*, vodevil cu concursul artistului Ujházi Ede.

Joi: *Cizra nyomoruság*, vodevil cu concursul artistului Ujházi Ede.

Rezumitul artist al teatrului național din Budapesta Ujházi Ede va colabora la reprezentarea de azi și mâine seară. Față de ambele reprezentații s'arată multă interesare.

Aseară s'a reprezentat nemuritoarea creațiune dramatică a lui Shakespeare: *Hamlet*. Figura resemnată, a fiului de Rege danez plină de adînci patimi, mistuită de problemele eterne ale filosofiei, a avut o reușită personificație în *Könyves J-nő*, care s'a dovedit de talent de forță dramatică. Publicul l-a chemat de multe ori la rampă.

Peste tot reprezentarea a stat la înălțimea clasicei și grelei creațiuni a celebrului părinte.

Mai remarcăm colul Orfelio, redat cu mult sentiment de *Uj-șoara* Gazdy Aranka.

NOUȚĂȚI.

ARAD, 15 Aprilie n. 1903.

Boala Principelui Carol. Ieri s'a dat următorul Buletin medical: Boala de care este atins A. S. R. Principele Carol evoluează în mod normal, fără incidente.

Temperatura zilei 38.

Pulsul 96. Starea generală satisfăcătoare. Dr. Romalo

care visez, dar pe care nu o voi realiza-o nici odată. Când se face o ediție nouă a operelor mele, aflu atâtea greșeli în ele, încât dacă nu s'ar duce coalele diuantea mea înveci n'ași mai fi gata cu corectarea lor.

Francis Coppée.

Rezumitul liric zice „Las să judece urmașii ce preț au scrierile mele, atîta încă vă pot spune că posesiile mi-șeriu cu sângele inimii. Imi plac mai ales posesiile „*Intimité*” și „*Passant*”. Dar aceste timpuri au trecut. Lăsați pe bătrîni și nu vă ocupați cu dinșii. Ocupați-vă cu tinerii, ei sînt viitorul”.

Paul Hervieu.

Romanțier fericit, care s'ajuns de tiner în societatea nemuritorilor francezi. Răspunzînd zice între altele. „Cînd omul vorbește despre sine e sau plictisitor sau amuzant peste măsură. Vă răspund foarte pe scurt! Dintre romanele mele cred că „*L'armature*” corespunde mai mult idealului arhitectonic care, mi-l inchipuiesc eu în literatură. Dintre dramaele mele așa cred că actul din „*Tenailles*” este acela, care nu-l aș prelucra dacăși scrie drama de nou.

Alegătorii Aradului. Mîne după amiază la 5 cîșuri va ținea comitetul central al orașului o ședință, în care vor compune lista alegătorilor cu drept de vot în anul acesta. Totodată se va hotărî și aceea, cînd să se dea publicității.

Turburări studentești din Rusia. Mesagiul Guvernului publică raportul asupra ultimelor desordine ale studenților.

Raportul spune că în ziua de 23 Martie trecut, un număr de 600 studenți dela institutul medical pentru femei, au manifestat contra proiectului de modificare a ordinei examenelor. Ca măsură disciplinară, 344 studenți au fost relegate sau depărtate din școală în mod provizoriu.

După cîte-va zile, în ziua de 31 Martie trecut, un număr de 500 studenți au manifestat la Universitate în favoarea studenților pedepsite; 53 de studenți au fost pedepsiți, aplicându-li-se diferite pedepse.

Restaurantul, ținut de o societate, pentru a veni în ajutorul studenților, a fost închis, fiind un focar de agitațiuni studentești.

Sinuciderea unui mare proprietar. Din St.-Anna ni-se scrie, că marele proprietar *Francisc Kreiller*, un membru al congregației rîdane, s'a sinucis a doua zi de paștile catolice cu o pușcă imprumutată dela gornicul său. A murit momentan.

Motivul sinuciderii se zice că e nervozitatea, de care suferia în vremile din urmă. Averea lui se urcă la 1 milion de coroane. A avut 53 ani. Au rămas după el: văduva, 3 copii și mai mulți nepoți.

Oficer de gardă — dispărut.

În sfîrșit a ajuns la rezultat cercetarea pornită în afacerea dispărutului căpitan. O telegramă din Viena anume vestește că pe Paul Bourgoing l-au scos erit mort, din riu lângă Neusiedel. În timp ce decurgea cercetarea, un isteț șarlatan din Londra, profitînd de disperarea familiei, a încercat șantagi față de Bourgoing. A trimis anume o telegramă bătrînului baron, declarînd că de 'l pune la mîna 800 coroane, va da drumul lui Paul, care petrece la dînsul. Bourgoing la asta a predat telegrama imediat poliției, căreia însă nu i-a succedat lucrul al erua pe șarlatan. Înurmîntarea nenorocitului căpitan va fi mîne.

Rivalizarea între țigani. Cele două orchestre țigănești din loc: *Albert Péter* și *Gyurkovits András*, după o îndelungată polemie ziaristică azi seara se vor supune unui arbistru. Duelul musical va fi asistat și de un numeros public și se va ținea după teatru în grădina de iarnă dela Crucea albă.

Nouă colonie. Ministrul de agricultură *Ignatie Daráyi* intenționează înființarea unei noi colonii în Bănat anume la Moșaița lângă Timișoara. Aici voește să aducă 70 familii maghiare. Spre acest scop s'a și scris licitația pentru zidirea celor 70 case ale coloniștilor. Licitația sa ținut eri (14 Aprilie) în Timișoara.

Inveninare cu bureți. Vineri ședea la masă cu familia sa locuitorul *Géza Sárasi* din Timișoara. El mînceau supă de bureți. Abia au isprăvit mîncarea și toți s'au bălănavit greu. A fost chemat imediat un medic, care a constatat inveninare cu bureți. Aplicînd imediat medicina necesară medicul a reușit să scape de moarte familia inveninată.

Toți știu, că sămînțele de napî de nutreț, ale lui Mauthner, sămînțele împreunate dau roadele mai bogate, că sămînțele de verdețuri ale lui Mauthner produc zarzavaturile mai bune și că din sămînțele de flori ale lui Mauthner cresc florile cele mai

frumoase. — Cu un cuvînt: Sămînțele lui Mauthner sunt cele mai bune, depositul cel mai mare și prețurile uimitor de ieftine.

Petreceri. Tinerimea română gr. cat. din Raffaa invita la Producțiunea teatrală 20 April 1903 st. n. (a doua zi de Paști) în localitățile școlii gr. cat. din loc. Începutul la 8 ore seara. Prețul de intrare: De persoana cl. I. șezut 1 coroană, parter 60 fieri. Venitul curat e destinat în favorul bisericii gr. cat. din loc. Suprasolviile marinimoase se vor cuita publice.

Program: *Un amor nefericit*. Piesă populară în 4 acte de *Atanasie Roșca*.

— Reuniunea română de cîntări din Orăștie aranjază Luni, în 7/20 Aprilie (a doua zi de Paști) în Sala dela Hotel „*Transylvanica*”, concert. Începutul la 8 oare seara. Prețul locurilor: Logea 10 coroane, local I. 2 cor., local II. 1 cor. 60 fl., local III. 1 cor. 20 fl. Parter 1 cor. Galerie 50 fieri. După concert, urmează dans. În pauză se vor juca de coriști: „*Călușerul*”, „*Bătuța*” și „*Braul alunel*”.

Stropitoare de paști se pot căpăta în marele magazin al *V. Porter* din piața Libertății în asoriment urias. Luni dimineața la 5 cîșuri se va deschide pravalia, ca publicul mare la vreme să și poată cumpăra cele de ipsă. Putem zice fără să exagerăm că *ouă și epuri de paști* se pot gasi cu mîle, și toate diferite executate, și foarte *efline*. Ce privește dară articolul acestuia, isvorul cel mai bun, eștin și potrivit e marele magazin al *V. Porter* din piața Libertății, cea ce ne grăbim a aduce la cunoștința Mult On. noștri cititori.

Felurimi.

Părul alb și nervozitatea. Adese-ori se observă că în cortegul boalelor de nervi se ivește și colorarea părului din cap. În general se presupune că albirea părului înainte de vreme este o urmare a zbuciumărilor sufletești. Altă dată cade părul în timpul unor dureri nevralgice. S'au observat chiar boinavi la cari se colorează părul numai pentru un timp oare care. La un bărbat, care suferă din cînd în cînd de dureri faciale, sprînceana și părul din cap, de pe partea care-l dorea, să înâlbea în totde-auna în timpul accesului, iar după cîteva zile dispărea; în cazul acesta părul își reia colora sa naturală. Tot asemenea și la o femeie se albea părul ori de cîte ori era cuprinsă de atacuri de nervi. După cîte-va zile părul își recapăta colora sa obișnuită castanie. Acum de curînd savantul profesor german dr *Heinke* a observat un caz asupra căruia a făcut o lungă descriere în „*Revista nevrologica*”. Ori de cîte ori această femeie era cuprinsă de agitațiuni, se albea o șuviță de păr. După ce dispărea această stare de agitațiune părul își recapăta colora sa de mai înainte. Cercetarea microscopică a unui astfel de păr a dat rezultatul că în timpul agitațiunii se afla în păr mai mult aer. Pigmentul care condiționează colora sa se afla în cantitate normală. Dacă se alungă aerul cu ajutorul apei, atunci părul își recapăta colora sa naturală. Causa acestui fenomen reînăscător se bazează poate pe evitarea unor nervi ai pielii și adevă printr'o otrăvă provocată prin schimbarea naturii, ceea-ce de sigur că provoacă și celelalte boale.

Numai la deosebite ocațiuni. Știrea unui lucru nu de toate zilele sosește din Brema. Când a fost ultima oară pe acolo împăratul *Vilhelm*, la primire a luat parte și consulul statului de dincolo de Oceanul Atlantic, bogat decorat cu orduri. Nu de mult, și împăratul l-a distins cu o decorație pe care cu ocazia întîlnirii în zadar îl căuta pe pieptul meritosului bărbat.

— Dar ordul nemțesc unde e?
— Maiestate! — gîngăvi acesta încurcat — acela îl pun numai la deosebită ocazie.

Din secretele compunerii dramelor. *Legouvé*, care nu de mult a încetat din viață și care se știe că împreună cu *Scribe* a scris drama intitulată „*Lecouvreni Adri-*

enne”, avé deosebitul talent de observare la descoperirea temperamentelor pentru subiectele sale. Următoarea anecdota încă se spune despre el:

Vine odată *Scribe* la el. A adus subiect pentru p dramă. *Legouvé* își ascultă companionul până în sfîrșit, și apoi zise cu o față srbăudă:

— Lipsște din el totul, de ce am pute legă speranța unei reușite.

Scribe s'a îndoit de cuvintele măiestrului și și-a desvoliat propria convingere. Acum *Legouvé* s'a început a scruta basa. A statorit avantajele subiectului, cari erau atât de slabe, încat dispăreau apoi a început a desvolta greșeliile. *Scribe* a plecat abătut și a aruncat în foc manuscrisul. Peste o lună ear s'a însinuat cu manuscrisele dramei, *Lecouvreur Adrienne*. *Legouvé* cînd a auzit primele cuvinte, a sărit în sus și a îmbrășșat pe tînărul *Scribe*.

— Acesta e cel mai bun subiect pe pămînt prieteniului meu! Nici-odată n'a auzit ceva mai bun. Te asigur că are s'ajungă o sută de reprezentații.

— D-ta ai aflat sigurul mijloc: cum poate vorbi *Rachel* în prosă...

De ce femeile țin „*Vinerea*” drept srbătoare. Se șue că în timpul închinării la idoli, femeile cinsteau *Vinerea*, în numele zeiței *Venus* sau *Venera*, zeia frumuseții, ai căror ochi erau așa de frumoși că zapăceau și pe zeii din Olimp. Femeile păgâne cinsteau această zeită, pentru ca ea să le țină până la adînci bătrînețe frumoase și să le pastreze ochii frumoși. În locul acestei zeițe, biserica creștină cere să cinstim pe *Maica Domnului*, care are anume srbătorile sale la 15 August și 7 Septembrie.

Red. respons. *Ioan Bășu Șirianu*.
Editor *Aurel Popovici-Barcianu*.

Insertiuni și reclame.

Nr. Telefon 432.

MENU DE POSTUL-MARE.

Cavaler de Orșova . . . *Vin roșu Cabinet de a lui Gal.*
Raci, pești conservați . . . *Vin roșu Lafit.*
Salată italiană . . . *Sherry.*
Sardele, sardine . . . *Risking.*
Toast Canapé . . . *Vin Muscatela.*
Caciugă (feartă ori brută) . . . *Vin Bakator.*

Brînză proaspătă de primăvară din Brașov.

Șampanie Kleinoscyegg-sec.
Șampanie—Litke.
Hubert Gentry
Mumm
Heidschik
Iroy

Pentru Paști . . . *Șuncă de Praga.*

Se capătă în pravalia de delicatose și în Buffetul lui 940 1—2

Zaray Géza.

Mă angajez la
CĂLCAT LUCIOS CA OGLINDA,
la case, sub condiții extra ordinar de avantajoase. 941 1—15

Cu stimă
D-na Prohaska Ferencz,
Arad, Demeter utca 22.

CARTOFI
albi și roși, pe ales en gros și en detail 942 1—4 trimite

Weisz Simon,
Arad, Tököl-tér Nr. 2/b.
Comande primește *Deutsch Samuel*,
expeditor. Telefon Nr. 290.

Spălătorie de albituri
și călcarea lor,
Arad, Strada Vesselényi Nr. 47.

Spăl rufele să fie albe ca zăpada și calc strălucit gulere, manșete, precum și alte rufări. De asemenea și perdele. 933 2—25

Cu stimă
Véd. Lada Mihály.

Marele magazin Porter Vilmos, Arad

PIAȚA LIBERTĂȚII.

Costume de spălat pentru copii.

Costum de pompiers din Gradl tare pentru copii de 3-4 ani . . .	fl. 1.25
„ „ „ „ „ „ „ „ 5-6 „ . . .	1.40
„ „ „ „ „ „ „ „ 7-10 „ . . .	1.60
Costum pentru băieți din Drill tare, modele frumoase, cadrilate sau cu vergi tot în prețurile de mai sus.	
Costum de matrozi calitate excelentă, foarte frumos executat pentru copii de 3-4 ani	fl. 1.50
„ „ 5-6 „	1.75
„ „ 7-8-9-10 ani	2.—

Costume de stofă pentru băieți.

Costum de pădurar, calitate excelentă din stofă verde pentru copil de 3-4 ani	fl. 2.25
„ „ 5-6 „	2.50
„ „ 7-8-9-10 ani	2.75

Lână curată, albastru închis, Seviott sau postav pentru

copii de 3-4 ani	3.25
„ „ 4-5 „	3.25
„ „ 6-7-8-9-10 ani	3.50

Haine pentru fetițe.

Haine de spălat cari își păstrează culoarea din carton de bună calitate	fl. 1.40
Din pânză escelentă sau levantină în mai multe culori, cu guler de matroz cu șurț de spălat	1.40
Piquet alb cu broderie de batist	1.40
Haine de stofă, din Fulé bordo de lână cu șnur crem foarte frumos ajustat	2.—
În culoare crem stofă și mai fină și mai elegant executată	3.—
Costume tricou în culoare bordo sau Tegethof foarte elegante	1.60

Tacâmuri

Din oțel veritabil de Solingen

Tacâmuri de oțel cu plessele de os părechia	Florini 50
Din oțel curat, cu plessele netede	50
Din oțel curat, model frumos cu plessele netede	40
Din nickel veritabil	75
„ Alpacca veritabilă	1.—
Lingură de cafea nickel veritabil bucata	20
Lingură de mâncare nickel veritabil	35
„ „ lapte „	50
„ „ supă „	75
Tacâmuri pentru copii 3 bucăți	50

Pahare împodobite cu tot felul de litere, bucata **25 cr.**
 „ împodobite cu statuia martirilor, bucata **35 „**

Fabricatele de săpun și parfum ale firmelor

Gottlieb Taussig, Calderara și Bankmann, H. Kielhauser, Georg Schicht, Gustav Lohse, Sarg F. A. fiul și Soțul, Klein și fiul, etc.

Obiecte de

Porțelan

veritabil de Schönfeld

Garnitură pentru 6 persoane în total 26 bucăți	Florini 7.—
același mai luxos	9.—
Garnitură pentru ceaiu 6 persoane	4.—
„ „ cafea 6 persoane	4.—
Spălător întreg în 6 bucăți	5.50
același „ „ 7 „ mai fin	8.—

Câteva obiecte extra-ordinar de eftine din

Argint de China

veritabil

Coșuleț de pâne extra-ordinar de elegant	2.50-3.—
Lingură de cafea din argint de China curat	50
Lingură de mâncare	1.—
Cuțit și furculiță	2.—
Zaharniță s'au ținător de unt	3.—
Lopățiță de farmături cu perie fină 3-4-5.—	
Farfurit de fructe admirabile dela 5-15.—	

Observațiune. Din mărfurile de argint de China sunt câte-va sute de bucăți în magazinul meu și în această privință mă referez la vitrina specială.

Pentru durabilitatea și pentru veritabilitatea obiectelor garantez.

Articole de gospodărie

Dulăpioare de părete pentru coșuri niale	1.25
Tavă de majolica pentru torte, buchenar de nickel	1.—
Zaharniță de nickel cu capac de sticlă	1.—
Solniță de nickel care se închide Asemenea ținător de unt	2.—
Solniță de părete pentru bucătărie Aceeași pe dinlăuntru cu sticlă	50
Bătător de spumă american	50
Păhar de bere cu capac de nickel Aparat p. fier (Schnelsieder)	50
Ținător de zahăr mărunt în formă de pară cu capac de nickel	1.—
Cuțit pentru zahăr și cafea	50
Pomieră cu sticlă admirabil executată	50
6 cuțite de desert cu stativă	50
Sfeșnic și chibritelniță de nickel	50
Tave de nickel	50-75 și 1.—
Coșuleț de nichel pentru pâne	75 și 1.—
Zaharniță de sticlă	50
Coș pentru tacâmuri	50
Cană pentru apă	50
Garnitură de bere pentru 6 persoane cu tavă cu tot	2.—
Blide mari văpsite	50
Ceasornice deșteptătoare	1.75-2.— și 3.—

Stropitoare de Paști, ouă și epuri dela 10 cruceri în sus.

— Aceste obiecte se pot vedé într'o vitrină specială. —

Minge

Nr.	1	1½	2	2½	2¾	3	3¼	3½	3¾	4	4½
Sure	6	8	12	15	20	25	30	35	40	45	50 cr.
Colorată	8	10	15	20	25	30	35	40	45	50	55 cr.

Afară de aceasta se găsec și cele mai mari numere.

ESCELENTE MINGE DE TENIS, BUCATA 50 cr.

Rachete dela 50 cr. până la 5-6 fl.